

När tomten stal tomten

Det är något mystiskt med tomten, något som jag vetat i många år. Vad det är har inte varit lätt att genomskåda. Allting görs för att dölja hemligheten som ligger bakom. Något konstigt är det som förvandlar vanliga intelligenta människor till att bli sin motsats. Vid normaltillståndet så hävdar dessa kloka människor att någon Gud inte finns. Vad de menar är att det inte finns någon gubbe med vitt skägg som är snäll, läser i sina böcker om barnen varit snälla under året. De som varit snälla blir belönade med ett liv efter döden. En sådan Gud går det inte att tro på, menar de intelligenta, och jag måste nog hålla med om att det är alltför barnsliga föreställningar. Men det konstiga är inte barnsliga föreställningar utan att de får liv en gång om året. Människor med sunt förnuft lånar dessa föreställningar och går runt i huset för att få alla barn att tro på tomten. Det skall vara en manlig röst bakom masken med en basröst som med auktoritet och myndighet ställer frågan om det finns ”några snälla barn här.” Det blir andäktigt i rummet när tomten kommer på besök och det är denna känsla under några minuter som är själva julstämningen och julefriden. Inte nog med det, för nu blir de vuxna möra i rösten och börjar prata barnspråk med barnen som om världens ondska utplånades bara för att tillvaron minimeras till nästa paket som skall öppnas med röda och rosa snören. Det pockar på för morfar vill tala om att det är han som köpte den dyra leksaken och det med ”kärlek” för dyr var den. Så var det hela över och tomten går hem till sig och barnen får svälja vita lögner om att pappa var i väg och köpte en tidning medan tomten kom på besök. När pappa kommer tillbaka så måste alla barnen berätta att tomten varit där med klappar. Huvudsaken är att vi kan göra våra barn lyckliga, inte sant, även om vi måste ta till märkliga lögner. Men så länge de håller för sanningar ger det lite julglädje i hjärtat. Anmärkningsvärt är att det inte finns statistik på könsfördelningen bland årets jultomtar. Hur ojämnt är det inte att den manliga delen måste ut i kylan och stå i snön för att byta om till tomtedräkten? Kvinnliga tomtar kanske är på gång som årets julklapp, man vet aldrig nu när hemstickat är årets julklapp. En ”gör det själv-grej” för att frigöra sig från julkommersen. Den köpta julen är på något sätt en stöld av den egentliga julen. Det finns trots allt sanningar som borde läggas på bordet när det är jul tillsammans med syltan och skinkan. Sanningen att vi bäddar in våra barn i en barnkammare där allt är gulligt och rosa. Ett liv utan smärta, lidande och ondska. Vi borde väl vara mer sanna och låta våra barn veta vad deras kollegor i Ukraina är med om denna jul? Kanske rent av tända ett ljus och be en bön för deras jul och avstå från en julklapp för att skicka ett bidrag till de barn som ingenting har att fira jul med. Här har tomten inte så mycket att komma med utan det är vi som måste stiga fram och tänka till. Tomtens snällhet beror på hans lust att tjäna pengar på vårt julfirande och en jul som bara innebär ätande och drickande och tevetittande blir snart bara en tomhet. Julen är en god tanke som följs av en god handling, stor eller liten spelar ingen roll bara den är äkta menad. Tro dig om att kunna göra det av egen kraft och låt dig inte fascineras av köptomten som vill ge dig en köpt jul. Tomten är ju bara en mask utan något bakom. Han finns inte men du finns om du följer ditt hjärta i ett beslut om din jul.

Per-Arne Bengtson, pensionerad präst